

Arrest

nr. 317 693 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. GARGILI loco advocaat R. VAN DE SIJPE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op [...] februari 1996 geboren bent Sapele, Delta State. U behoort tot de Ijaw etnie en beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit. Uw ouderlijk huis bevindt zich sinds uw geboorte op Elawu Street [...], Uruwa, Edo State. Uw moeder overlijdt, maar uw vader hertrouwt met uw stiefmoeder R.. Sinds u zeven of acht jaar oud bent gaat u naar de Church of God in Aduwawa waar u het Christendom praktiseert. U gaat slechts beperkt naar school daar uw vader het schoolgeld niet betaalt, omdat u weigert toe te treden tot de Ogboni. Wanneer u tien, elf of twaalf jaar oud bent, hoort u de broers van uw vader tegen hem zeggen dat hij u moest vertellen dat u moet toetreden tot de Fraternity omdat u de eerstgeboren zoon bent. Op twaalfjarige leeftijd wordt u hierover geïnformeerd.

U weigert, omdat u christen bent. Sinds u vijftien jaar oud bent, krijgt u meermaals te horen dat u moet toetreden tot de Ogboni. Op een dag in 2014 wordt M.J.P., een lid van de Ogboni, naar u gestuurd met als doel om u te overtuigen alsnog toe te treden tot de cult. Hij stelt dat u vermoord zult worden door uw vader

indien u niet toestemt. Wanneer u vijftien of zestien jaar oud bent, verhuist u - omwille van de druk die u wordt opgelegd om toe te treden tot de Ogboni – naar uw vriend O. op Olomu Street [...], Delta State. Op het einde van 2015, één jaar en een paar maanden later, verlaten O. en u Nigeria richting Libië. Jullie verblijven er gedurende drie of vier maanden waarvan twee maanden in de gevangenis. Met behulp van smokkelaars steekt u per boot het water over naar Italië, alwaar u asiel aanvraag op 13 juli 2016. Een jaar en enkele maanden later, zonder de uitkomst van uw procedure af te wachten, verlaat u Italië richting Duitsland waar u de Duitse autoriteiten op 18 juli 2018 om internationale bescherming verzoekt. U leert er X, de moeder van uw dochter O. ([...] december 2019) kennen. Omwille van haar betrokkenheid in vrouwenhandel wordt ze in de gevangenis geplaatst en vervolgens overgebracht naar Italië (waar ze in 2023 werd vrijgelaten uit de gevangenis). Op 09 januari 2020 ontvangt u een weigeringsbeslissing waarna u besluit om samen met uw dochter naar België te reizen. Jullie komen er aan op 01 september 2021. Op 26 november 2021 onderneemt u opnieuw een poging tot het verkrijgen van internationale bescherming, ditmaal in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een verslag met betrekking tot de scholing en training die u kreeg in de verzorging van uw dochter O.; een brief van de vroedvrouw van uw dochter omtrent het goede verloop van uw training als vader voor uw dochter O., d.d. 25 februari 2020; attest ter staving van de geboorte van uw dochter O., d.d. 10 december 2019; akte ter erkenning van X als moeder van uw dochter M., d.d. 25 juni 2019; akte ter erkenning van uw vaderschap van O., d.d. 25 juni 2019; attest ter ondersteuning van uw lidmaatschap van de “Believers Emblem Ministries INT’L” kerk te Hulshout – België, d.d. 22 november 2023. Op 19 februari 2024 ontvangt het CGVS per mail een attest VGV voor uw dochter O., d.d. 07 februari 2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest gedood te worden door uw vader en stiefmoeder, omdat u weigert om toe te treden tot de Ogboni. Daarnaast vreest u in hoofdte van uw dochter O. enerzijds dat ze besneden zal worden door uw stiefmoeder en anderzijds dat ze beschadigd zal worden door personen die betrokken waren in de groepszaak vrouwenhandel waarvoor X, de moeder van O., werd veroordeeld – en weer werd vrijgelaten (notities van het persoonlijk onderhoud op 30 januari 2024 (verder: NPO), p. 19 – 20, 27 – 28 - 30).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u meent dat u niet op de stelt te zijn van het resultaat van uw verzoek om internationale bescherming te Italië. U verliet het land voordat u er ooit enige beslissing ontving (NPO, p. 4). Tijdens uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder: DVZ) verklaart u zelfs dat louter uw vingerafdrukken werden afgenomen, maar dat u er nooit om internationale bescherming heeft verzocht (zie verklaring DVZ, d.d. 24 januari 2022, p. 14, vraag 37). Nochtans blijkt uit het antwoord om inlichtingen van Italië dat u er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 13 juni 2016. Er werd u wel degelijk een weigeringsbeslissing uitgereikt op 10 februari 2017 waartegen u volgens de Italiaanse autoriteiten beroep heeft ingediend en waarvan de procedure in 2020 werd stopgezet omwille van het verstrijken van de termijnen (zie blauwe map in administratief dossier). **Niet alleen blijkt hieruit enerzijds een sterke desinteresse door het resultaat van uw beroepsprocedure niet af te wachten, maar schaaft u anderzijds ook uw algemene geloofwaardigheid door de Belgische autoriteiten te misleiden omtrent uw eerder verzoek om internationale bescherming te Italië en het resultaat daarvan.**

In tegenstelling tot uw verklaringen wat betreft uw procedure te Italië geeft u toe dat u in Duitsland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat u hier een weigeringsbeslissing heeft ontvangen (NPO, p. 5 – 6). Dit wordt verder ondersteund door de gegevens in uw administratief dossier (toegevoegd aan de blauwe map): uit het antwoord op een vraag om inlichtingen van Duitsland blijkt dat u er wel degelijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 18 juli 2018. Na het doorlopen van een Dublinprocedure Italië onderzochten de Duitse autoriteiten uw verzoek ten gronde hetgeen uiteindelijk werd geweigerd op 09 januari 2020. **De Duitse asielautoriteiten namen dus reeds een beslissing met betrekking tot een nood aan internationale bescherming uwentwege. Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Duitsland, ondermijnt reeds de ernst van de door u ingeroepen vrees (NPO, p. 5).**

Ten tweede moet opgemerkt dat u uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig heeft ingediend. Volgens wat u verklaart bij het indienen van uw verzoek, kwam u samen met uw dochter O. in België aan op 01 september 2021. Pas op 26 november 2021, bijna drie maanden later, bracht u de Belgische instanties op de hoogte van jullie nood aan internationale bescherming. Hiermee rekening houdend dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming. **Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en de fysieke integriteit, mag immers verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen.** Uw verschoning dat u gedurende drie maanden met uw dochter in het station verbleef, omdat u niet wist waar naartoe wordt daarom niet geaccepteerd. Te meer daar zowel uit uw Duits als Italiaans dossier blijkt dat u telkens nog geen maand (DUI, Aankomst: 30 juni 2018 - VIB: 18 juli 2018; IT, Aankomst: 27 mei 2016 – VIB: 13 juni 2016) in het land verbleef voordat u er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en u met andere woorden goed uw weg weet te vinden naar de bevoegde instanties en doorheen de daaropvolgende procedure. **Uw nalaten onmiddellijk bij aankomst in België een verzoek in te dienen, ondermijnt enkel verder de ernst van de door u ingeroepen vrees en nood aan internationale bescherming.**

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw gedwongen opvolging tot de Ogboni ernstig ondermijnt door de tegenstrijdige redenen die u aanbrengt wat betreft uw vertrek uit Nigeria en uw nood aan internationale bescherming in vergelijking met uw verklaringen te Duitsland. Daar verklaart u immers dat u vreest dat uw stiefmoeder u zal doden opdat u de eigendommen van uw vader niet zou kunnen overerven als eerstgeborene. Daarnaast meent u dat uw vader en stiefmoeder zowel u als uw jongere broer belaagden, omdat jullie biologische moeder niet meer in beeld is en ze zich zou prostitueren (Duits dossier, Bescheid, d.d. 09 januari 2020, p. 2 - 4). **Nadat uw verzoek om internationale bescherming aldaar werd geweigerd en u hier in België een nieuwe poging onderneemt, lijkt het er zeer sterk op dat u heeft besloten om enkele elementen uit uw eerder relaas te Duitsland op te pikken en verder aan te dikken.** Zo stelt u hier geen eigendommen, maar een lidmaatschap van de Ogboni over te erven van uw vader als eerstgeboren zoon. Waar u er volgens uw verklaringen in Duitsland door uw stiefmoeder van wordt weerhouden om de eigendommen van uw vader over te erven, is het volgens uw verklaringen hier in België juist het doel van uw stiefmoeder en vader dat u zijn lidmaatschap overerft. Hoewel u in Duitsland vertelt dat uw stiefmoeder u zal doden zodat u de eigendommen niet kunt overerven, verklaart u hier dat u zowel door uw stiefmoeder als door uw vader gedood zult worden omdat u zélf het lidmaatschap weigert (NPO, p. 19 – 20, 23 ; Duits dossier, Bescheid, d.d. 09 januari 2020, p. 2 – 4). Geconfronteerd met de vaststelling dat u sterk tegenstrijdig bent wat betreft dergelijk essentiële elementen doorheen beide verzoeken om internationale bescherming stelt u louter dat het om hetzelfde gaat. Nadat u er door de protection officer op wordt gewezen dat het duidelijk om tegengestelde perspectieven gaat, antwoordt u simpelweg: Ik weet niet hoe ik het kan uitleggen. Ik heb er geen verklaring voor. (NPO, p. 30). **Bijgevolg slaagt u er niet in verschoning te bieden aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheid hetgeen ertoe leidt dat de door u opgeworpen druk om lid te worden van de Ogboni weinig geloofwaardig wordt geacht.**

Dit wordt verder gesterkt door de gebrekkige – dan wel onbestaande - kennis die u heeft betreffende de Ogboni, ondanks het feit dat u zogenaamd al sinds uw elf of twaalf jaar weet dat u moet toetreden tot de Ogboni , omdat u als eerstgeboren zoon uw vader moet opvolgen. Daarbij is het alvast opmerkelijk dat u doorheen uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS niet eenduidig bent over de volledige benaming van de Ogboni, de groep waarbij u zou moeten toetreden. Hoewel uit de landeninformatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier blijkt dat er een duidelijk verschil is tussen de Ogboni-“Societies” en de Reformed Ogboni Fraternity haalt u dergelijke concepten voortdurend door elkaar. Aanvankelijk start u met het begrip Ogboni Society (NPO, p. 3, 5) om dan te veranderen naar Ogboni Fraternity (NPO, p. 8 – 9, 11, 13 – 16, 19) en dan weer terug te keren naar uw eerste begrip (NPO, p. 19). U er op gewezen dat u zowel het begrip Ogboni als Fraternity gebruikt en gevraagd of u dan bedoelt dat u diende toe te treden tot de Reformed Ogboni Fraternity stelt u dat Ogboni en Fraternity hetzelfde zijn. U gebruikte slechts het concept Fraternity om de situatie uit te leggen (NPO, p. 20). Later gebruikt u dan weer afwisselend beide begrippen Ogboni Society (NPO, p. 23, 26) en Ogboni Fraternity (NPO, p. 24, 30). **De vaststelling dat u beide concepten door elkaar haalt, wijst er op dat u absoluut niet op de hoogte bent van de context waarbinnen u meent te vertoeven en waartoe u wordt gedwongen om toe te treden.**

Verder blijft elke bijvraag die wordt gesteld over de Ogboni onbeantwoord. Gevraagd wat u weet te vertellen over de Ogboni antwoordt u: Ik weet er werkelijk niets over. Door de protection officer aangehaald dat elk detail goed is, stelt u: Ik wil er niets over weten, want ik wil niet toetreden. Meerdere keren gevraagd om welke reden u niet wenst toe te treden tot Ogboni en waarom het specifiek voor een Christen niet aanvaardbaar is om lid te worden, blijft u rond te pot draaien en komt er uiteindelijk niets concreet uit de bus. U vat aan met “Ik wil niet toetreden. Het zal niet goed zijn voor mij.”, gevolgd door “Ik vind het gewoon niet leuk. Je gaat toch niet toetreden tot iets dat je niet leuk vindt.”. Gevraagd welke specifieke elementen u dan

niet leuk vindt, antwoordt u: "Ik weet er niets over. Het is gevaarlijk en ik wil geen gevaar betrekken in mijn leven.". Geïnformeerd naar de gevaren van Ogboni zegt u opnieuw: "Ik weet niet hoe ik het kan uitleggen.... Lid worden van Ogboni is niet goed voor mij en ... ik kan het niet uitleggen, want... Het is subtiel zoals... Ik kan het niet uitleggen, sorry.". Het doel en de activiteiten van Ogboni zijn voor u onbekend, omdat u er niet in bent geïnteresseerd. Ondanks het feit dat het lidmaatschap u sinds uw elf of twaalf jaar boven het hoofd hangt en er volgens u werd bedreigd dat u gedood zou worden indien u blijft weigeren om toe te treden, heeft u aan niemand vragen gesteld over de Ogboni. Zelfs niet aan uw vader hoewel hij degene is die u de mededeling heeft gedaan dat het tijd was om lid te worden en hij later ook bleef aandringen nadat u weigerde (NPO, p. 21, 23). U bent tevens niet op de hoogte hoe u geïnitieerd zou worden indien u alsnog had toegestemd noch kan u benoemen hoe dat in het algemeen in zijn werk gaat. Ook over uw vader kan u niet vertellen wanneer en hoe hij lid werd of wat zijn functie is binnen Ogboni (NPO, p. 24 – 25). **Uw gebrekkige kennis frappeert ten eerste. Zeker omdat u reeds jaren op de hoogte bent van het gedwongen lidmaatschap dat u er overigens toe dwingt om te verzoeken om internationale bescherming en waardoor op z'n minst kan worden verwacht dat u zich hierover zou geïnformeerd hebben alvorens het lidmaatschap te weigeren of te accepteren, laat staan voor u de drastische beslissing nam om Nigeria te verlaten. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook nog verder.**

Bovendien legt u ook tegenstrijdige verklaringen af wat betreft het moment dat u werd ingelicht over het lidmaatschap dat u zou toebehoren en de stappen die u hiernavolgend heeft ondernomen. U bent geboren op 14 februari 1996, wat betekent dat u als elf – of twaalfjarige in het jaar 2007 of 2008 voor het eerst hoorde dat u zou moeten toetreden. Op uw vijftien jaar werd de druk verhoogd en besloot u uw dorp Uruwa, Edo State, te verlaten en te verhuizen naar uw vriend O. in Delta State. Gebaseerd op uw geboortedatum zou dit betekenen dat u in 2011 uw dorp bent ontvlucht om in een andere staat te gaan wonen (NPO, p. 3, 6, 9 – 11, 23). In uw verklaringen voor DVZ staat hetzelfde te lezen (zie verklaring DVZ, d.d. 24 januari 2022, p. 6, vraag 10) waardoor het des te vreemder is dat u bij het invullen van de vragenlijst voor het CGVS vertelt dat u slechts in 2014 bent verhuisd naar Delta State. In 2011 of 2012 vingen de overtuigingspogingen van uw vader aan om lid te worden van Ogboni (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 17 oktober 2022, vraag 3.5), wat gezien uw verklaringen voor het CGVS (zie supra) onmogelijk zou zijn. In uw Duits dossier staat dan weer te lezen dat u zich tot twee weken voor uw vertrek uit Nigeria – in februari 2015 – nog in Uromi, Edo State bevond en de laatste twee weken in een naburig dorp leefde (Duits dossier, Niederschrift, d.d. 18 juli 2018, vraag 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verdedigt u zichzelf met de stelling dat u nooit heeft gezegd dat u in 2011 naar Delta State bent gegaan. Door de protection officer uitgelegd dat u verklaarde dat u vijftien jaar oud was, wanneer u uw dorp bent ontvlucht en dat dit op basis van uw geboortedatum neerkomt op 2011 blijft u stil en antwoordt u later dat u geen weerwoord heeft (NPO, p. 30). **U schept geen klaarheid wat betreft het tijdsverloop van het door u geëtaleerde relaas hetgeen opnieuw een negatieve indicatie is voor de geloofwaardigheid ervan.**

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van een vrees voor vervolging, omdat u weigerde toe te treden tot de Ogboni.

Ten vierde haalt u ook een vrees aan met betrekking tot genitale verminking van dochter (VGV) (zie verklaring DVZ, d.d. 24 januari 2022, p. 10, vraag 22; NPO, p. 6, 19 – 20, 27 29). U legt ook een attest neer waaruit blijkt dat uw dochter O. niet besneden is (zie groene map in administratief dossier).

Het CGVS concludeert hieromtrent dat de context en uw persoonlijke houding ten opzichte van die praktijk, resulteert in voldoende bescherming voor uw dochter. Het CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes gebeurt bij bepaalde groepen in Nigeria, maar stelt ook vast dat dit sterk gebonden is aan de etnie en de regio waarvan men afkomstig is. Zo blijkt uit de landeninformatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier dat in de regio's van het Zuid – Westen de prevalentiegraad het hoogst ligt, 28,5 %, met daaropvolgend het Zuid – Oosten (21, 7%) en het Zuid – Zuiden (waartoe Edo State en Delta State behoren). Diezelfde bron levert de informatie dat binnen de Ijaw etnie slechts 0,1% van de meisjes tussen 0 en 14 jaar besneden is en dat het percentage ook voor de oudere leeftijdscategorie (14 – 49 jaar) laag is, namelijk 15,6%.

Zodoende kan VGV in Nigeria niet als een onvermijdelijk en wijdverspreid fenomeen worden beschouwd en dient u de vrees voor besnijdenis van uw dochter concreet aan te tonen, waar u echter niet in slaagde.

Uw vrees voor de besnijdenis van uw dochter lijkt voort te komen uit loutere hypothesen van uw kant. Aanvankelijk gevraagd van wie u vreest dat ze uw dochter zullen besnijden, stelt u dat u uw familie vreest, omdat ze een meisje is. Gevraagd wie u concreet vreest met betrekking tot een besnijdenis van uw dochter, noemt u uw vader en stiefmoeder en herhaalt u, strijdig met de beschikbare informatie, dat als er meisjes geboren worden in Nigeria, dat deze besneden worden. Gevraagd wie de besnijdenis zal uitvoeren, verklaart u dat uw stiefmoeder uw dochter O. 'kan' besnijden. Gevraagd waaruit u concludeert dat uw stiefmoeder uw

dochter zou kunnen besnijden herhaalt u slechts dat het een dochter is en dat ze het zullen doen als ze niet besneden is, en gaat verder dat ze het zeker zullen checken (NPO, p. 27). U stelt dat haar leven in gevaar is en dat u haar niet zal kunnen beschermen, 'omdat vrouwelijke kinderen in Nigeria altijd besneden worden'. Nergens haalt u echter enige dreiging of zelfs maar intentieverklaring aan van iemand die uw dochter zou willen besnijden, waaruit kan worden afgeleid dat uw vrees voornamelijk gebaseerd is op uw foutieve veronderstelling dat meisjes in Nigeria steeds besneden worden.

U kan bovendien de traditie van besnijdenis binnen uw familie slechts summier toelichten. Binnen uw eigen familie weet u enkel uw zus te noemen, die overleden is. Desgevraagd kan u niet benoemen wie nog meer van uw familie werd besneden, maar u stelt vaagweg dat ze 'zeker besneden zijn'. Ook over Monica, de moeder van Olivia, weet u niet met zekerheid te stellen dat zij besneden is, noch hoe zij tegenover de praktijk staat (NPO, p. 28). **De vaststelling dat u amper op de hoogte bent van het voorkomen van deze praktijk binnen uw familie en dat u de situatie met betrekking tot besnijdenis in Nigeria verkeerd voorstelt, doet afbreuk aan een oprechte vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter.** Indien u werkelijk vreesde dat uw dochter in Nigeria zou besneden worden, zou men minstens verwachten dat u deze vrees kan concretiseren en tevens dat u de situatie met betrekking tot besnijdenis in Nigeria zou onderzocht hebben en correct zou kunnen weergeven voor het CGVS. U houdt echter slechts vol dat 'alle meisjes besneden worden' en stelt u dat ook de vrouwen in uw familie 'zeker besneden zijn' ook al weet u het in feite niet (NPO, p. 28). U nam zelfs nooit de moeite om bij de moeder van uw dochter te informeren naar haar standpunt over de praktijk, wat uw oprechte vrees voor een besnijdenis tegen uw wil in verder relateert.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat dit een onoverkomelijk feit hoeft te zijn voor uw dochter O.. Immers blijkt uit info waarover het CGVS beschikt dat de beslissing om VGV uit te voeren hoofdzakelijk de ouders toekomt. Hoewel er ook wordt gewezen op mogelijke invloed door andere familieleden (voornamelijk de grootmoeder) of gemeenschapsleden met meer status, tonen verschillende studies aan dat het de ouders zijn die het laatste woord hebben omtrent deze beslissing – waarbij de vader de praktijk financiert en de vrouw de eigenlijke uitvoering en opvolging regelt. Bovendien is het zo dat wanneer er druk of invloed wordt uitgeoefend, dat deze zich in de regel beperkt tot het uiten van bedreigingen in verband met steun (zie blauwe map in administratief dossier).

Gezien u zelf heeft aangegeven tegen de praktijk gekant te zijn, blijkt het risico op uitvoering van VGV voor uw dochter dan ook bij voorbaat weinig reëel en u overtuigt geenszins van een concrete vrees hiervoor in het geval van uw dochter.

Ten vijfde, en als laatste, vreest u dat uw dochter O. beschadigd zal worden door personen die betrokken waren in de groepszaak vrouwenhandel waarvoor X, de moeder van O., in Duitsland/Italië werd veroordeeld – en weer werd vrijgelaten in 2023 (NPO, p. 17, 20, 29). Uw vrees hieromtrent is echter opnieuw louter gestoeld op eigen hypothesen. U stelt: "Misschien dat ze te weten zullen komen dat X een dochter heeft en dat ze dan misschien wraak zullen nemen en dat is waarom ik ook bang ben en bescherming nodig heb voor haar." U heeft geen kennis over de inhoud van de zaak en weet niet eens op welke basis X betrokken was. X werd zelf in 2019 gearresteerd. Sindsdien bent u nooit met iemand van deze zaak in contact gekomen. U haalt louter een éénmalig feit aan waarbij iemand het raam van uw woning in Duitsland passeerde waarna u uw dochter ook gewoon naar school heeft gebracht (NPO, p. 18, 28 – 30). **Er dient te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend, wat betreffende voornoemde situatie in geen geval van toepassing is.**

De documenten die u neerlegt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen. Het verslag met betrekking tot de scholing en training die u kreeg in de verzorging van uw dochter O., de brief van de vroedvrouw van uw dochter omtrent het goede verloop van die training, het attest ter staving van de geboorte van uw dochter, de akte ter erkenning van X als moeder van uw dochter en de akte ter erkenning van uw vaderschap staven uw huidige gezinssituatie die hier niet ter discussie staat. U legt een attest neer van de "Believers Emblem Ministries INT'L" kerk te Hulshout – België ter staving van uw christelijk geloof. Ook dit wordt in bovenstaande argumentatie niet betwijfeld. Wat betreft het attest van uw dochter haar (niet) ondergane VGV wordt opgemerkt dat dit louter aantoont dat uw dochter niet besneden is.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeriaoctober-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Edo State of Delta State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in de deelstaten Edo State of Delta State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 25 april 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het eerste middel van verzoeker bestaat uit de aangevoerde schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) doordat verwerende partij geheel ten onrechte het asielrelaas ongeloofwaardig acht.

Inzake de procedures in Italië en Duitsland stelt verzoeker:

"Het is een algemeen bekend feit dat asielzoekers bij aankomst in Europa onmiddellijk worden opgelegd hun vingerafdrukken af te geven bij de autoriteiten. Verzoeker heeft met behulp van een advocaat een beroep ingediend tegen de weigeringsbeslissing van Italië. Echter verzoeker zelf is een laaggeschoolde immigrant

die geen weet heeft van de procedure in Italië. Verzoeker kreeg zelf weinig tot geen info van zijn toenmalige advocaat. Verzoeker is dan ook uiteindelijk vertrokken zonder te wachten op het resultaat. Bovendien blijkt thans dat de termijnen in de Italiaanse procedure voorbij waren en er dus geen beslissing ten gronde werd genomen.

Het is niet door desinteresse, maar door karige info dat verzoeker slechts beperkt kon vertellen over de asielprocedure in Italië.

Ten slotte dient erop gewezen te worden dat verwerende partij het dossier van verzoeker zorgvuldig dient te onderzoeken. Zij kan zich uiteraard niet baseren op de beslissing van een andere lidstaat.”

Inzake het verzoek in België stelt verzoeker:

“Verwerende partij maakt onterecht een vergelijking met de situaties in Italië en Duitsland.

In Italië stak verzoeker de zee over met verschillende andere immigranten die dan werden onthaald door de Italiaanse autoriteiten. In Duitsland maakte hij kennis met X die kennis had van de asielprocedures aldaar.

In België echter kwam verzoeker alleen met zijn minderjarige dochter aan waar hij niemand had om hem te informeren. Hierdoor heeft hij zijn asielverzoek later ingediend. Dit doet evenwel geen afbreuk aan zijn nood om internationale bescherming. De individuele situatie van verzoeker dient in rekening te worden genomen door verwerende partij.”

Inzake het aangevoerde relaas en motivering omtrent de vrees voor de Ogboni verweert verzoeker zich als volgt:

“3. De twee gevaren die verzoeker heeft vermeld in Duitsland en België zijn feiten. Echter, verzoeker dacht dat hij één verhaal/reden diende te vertellen. Daarom heeft hij besloten in Duitsland om het probleem m.b.t. de erfenis te vertellen. In België heeft hij dan het probleem i.v.m. de Ogboni verteld omdat de erfeniskwestie toch niet aanvaard werd in Duitsland.

Verzoeker wist duidelijk niet wat er van hem verwacht wordt door de asielinstanties.

[...]

4. Verzoeker is een overtuigd christen en wil niks te maken hebben met geheime genootschappen. Daarom heeft hij standvastig geweigerd om lid te worden met de Ogboni. Hij wil niet geassocieerd worden met andere groeperingen of identiteiten.

Dat hij zich niet eerst geïnformeerd heeft over de Ogboni maakt hem absoluut niet ongeloofwaardig. Dergelijke info wordt immers niet aan niet ingewijden meegedeeld. Zie artikel van Immigration and Refugee Board of Canada, Responses to Information Requests, Nigeria: Ogboni Society, [...]

Dat verzoeker de termen society en fraternity door elkaar gebruikt is louter het gevolg van het tijdsverloop. Verwerende partij mag niet vergeten dat de feiten reeds lang geleden gebeurd zijn. Dit heeft natuurlijk een invloed op zijn handelen en geheugen.

In ieder geval is de vrees van verzoeker terecht zoals blijkt uit de beschikbare informatie.

Zie artikel van Immigration and Refugee Board of Canada, Responses to Information Requests, Nigeria: Ogboni Society, [...]

[...]

5. Opnieuw dient de individuele situatie van verzoeker vermeld te worden. De gebeurtenissen zijn reeds van aanzienlijke tijd geleden waardoor hij het tijdsverloop niet exact kan herinneren. Daarenboven speelt de stress en de moeilijke situatie waarin verzoeker zich bevindt een invloed op het reconstrueren van de gebeurtenissen die jaren geleden hebben plaatsgevonden.”

Inzake de motivering omtrent de vrees voor besnijdenis van zijn dochter stelt verzoeker:

“De vrees van verzoeker is terecht omdat zijn problemen zijn ontstaan door zijn weigering lid te worden van de Ogboni. De Afrikaanse genootschappen zoals de Ogboni voeren traditionele verminkingen uit zoals de vrouwenbesnijdenis. Daarom vreest verzoeker ook zijn stiefmoeder die ook druk zette opdat hij lid zou worden van de Ogboni.

Voorts kent verzoeker geen details van de praktijk van besnijdenissen. Hij had een zus waarvan hij weet dat zij besneden werd, maar zij is intussen overleden. Verzoeker heeft zijn dochter in Europa gekregen. Bijgevolg kan hij niet weten door wie zij besneden zal worden indien zij in Nigeria waren. Het kan evenwel niet ontkend worden dat zij als minderjarig meisje een grote kans loopt op genitale verminking.

Zie immers COI Focus dd. 13.05.2019 “Vrouwelijke Genitale verminking te vinden op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_vrouwelijke_genitale_verminking_vgv_20190513.pdf waaruit blijkt dat de prevalentiegraad van vrouwenbesnijdenis in Edo State (waar verzoeker zijn ouderlijk huis heeft) 37,1% is en in Delta State (waar verzoeker geboren is) 36,4%.

Aan verzoeker en zijn dochter dient dan ook de vluchtelingenstatus te worden toegekend.”

In het tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de algemene rechtsbeginselen der zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel), aangezien het CGVS niet het statuut van subsidiaire bescherming toekent.

Verzoeker citeert rapporten waaruit blijkt dat er een aanzienlijk risico heerst voor willekeurige slachtoffers door willekeurig geweld. Verzoeker stelt recht te hebben op subsidiaire bescherming gezien de situatie in zijn regio, namelijk Edo-state.

2.2. Bij aanvullende nota van 16 oktober 2024 brengt verweerder middels URL-verwijzingen landeninformatie bij over de veiligheidssituatie in Nigeria.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker heeft verzoeken om internationale bescherming ingediend in Italië en Duitsland.

Hieromtrent blijkt uit de gegevens van het dossier:

- verzoeker vertoont een desinteresse door het resultaat van zijn verzoek in 2016 om internationale bescherming in Italië, met name de beroepsprocedure, niet af te wachten; daarenboven ondermijnt hij ook zijn algemene geloofwaardigheid door de Belgische autoriteiten te misleiden door ongeloofwaardige verklaringen aangaande zijn verzoek om internationale bescherming in Italië en het resultaat;
- de Duitse asielautoriteiten namen in 2020 een beslissing met betrekking tot de aangevoerde nood aan internationale bescherming en het feit dat hem geen internationale bescherming toegekend werd in Duitsland, is een indicatie dat zijn vrees niet gegrond is.

Verzoeker kan zich niet verschuilen achter “*karige info*” in Italië vanwege zijn advocaat teneinde dergelijk verzoek in Italië te verzwijgen voor de Belgische autoriteiten, zeker als de beslissing in Italië voorwerp uitmaakte van een beroepsprocedure.

Te dezen dient ook te worden vastgesteld dat het niet verboden is dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van het verzoek om internationale bescherming in Duitsland, een EU-land, bekend waren, noch is het verboden om de verklaringen afgelegd in het kader van beide procedures te vergelijken. Dergelijke informatie betreft immers “specifieke informatie” conform artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

5. De bestreden beslissing stelt:

*“Ten tweede moet opgemerkt dat u uw verzoek om internationale bescherming in België laattijdig heeft ingediend. Volgens wat u verklaart bij het indienen van uw verzoek, kwam u samen met uw dochter O. in België aan op 01 september 2021. Pas op 26 november 2021, bijna drie maanden later, bracht u de Belgische instanties op de hoogte van jullie nood aan internationale bescherming. Hiermee rekening houdend dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming. **Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en de fysieke integriteit, mag immers verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen.** Uw verschoning dat u gedurende drie maanden met uw dochter in het station verbleef, omdat u niet wist waar naartoe wordt daarom niet geaccepteerd. Te meer daar zowel uit uw Duits als Italiaans dossier blijkt dat u telkens nog geen maand (DUI, Aankomst: 30 juni 2018 - VIB: 18 juli 2018; IT, Aankomst: 27 mei 2016 – VIB: 13 juni 2016) in het land verbleef voordat u er een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en u met andere woorden goed uw weg weet te vinden naar de bevoegde instanties en doorheen de daaropvolgende procedure. **Uw nalaten onmiddellijk bij aankomst in België een verzoek in te dienen, ondermijnt enkel verder de ernst van de door u ingeroepen vrees en nood aan internationale bescherming.**”*

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, vanaf het ogenblik dat hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en gedurende drie maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Het voorstaande geldt des te meer aangezien verzoeker reeds verzoeken om internationale bescherming had ingediend in Italië en Duitsland en bijgevolg bekend is met de procedures tot het aanvragen van internationale bescherming.

6. Verzoeker voert aan een vrees voor vervolging te hebben omwille van een gedwongen toetreding tot de Ogboni.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent omstandig als volgt:

*“Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw gedwongen opvolging tot de Ogboni ernstig ondermijnt door de tegenstrijdige redenen die u aanbrengt wat betreft uw vertrek uit Nigeria en uw nood aan internationale bescherming in vergelijking met uw verklaringen te Duitsland. Daar verklaart u immers dat u vreest dat uw stiefmoeder u zal doden opdat u de eigendommen van uw vader niet zou kunnen overerven als eerstgeborene. Daarnaast meent u dat uw vader en stiefmoeder zowel u als uw jongere broer belaagden, omdat jullie biologische moeder niet meer in beeld is en ze zich zou prostitueren (Duits dossier, Bescheid, d.d. 09 januari 2020, p. 2 - 4). Nadat uw verzoek om internationale bescherming aldaar werd geweigerd en u hier in België een nieuwe poging onderneemt, lijkt het er zeer sterk op dat u heeft besloten om enkele elementen uit uw eerder relaas te Duitsland op te pikken en verder aan te dikken. Zo stelt u hier geen eigendommen, maar een lidmaatschap van de Ogboni over te erven van uw vader als eerstgeboren zoon. Waar u er volgens uw verklaringen in Duitsland door uw stiefmoeder van wordt weerhouden om de eigendommen van uw vader over te erven, is het volgens uw verklaringen hier in België juist het doel van uw stiefmoeder en vader dat u zijn lidmaatschap overerft. Hoewel u in Duitsland vertelt dat uw stiefmoeder u zal doden zodat u de eigendommen niet kunt overerven, verklaart u hier dat u zowel door uw stiefmoeder als door uw vader gedood zult worden omdat u zélf het lidmaatschap weigert (NPO, p. 19 – 20, 23 ; Duits dossier, Bescheid, d.d. 09 januari 2020, p. 2 – 4). Geconfronteerd met de vaststelling dat u sterk tegenstrijdig bent wat betreft dergelijk essentiële elementen doorheen beide verzoeken om internationale bescherming stelt u louter dat het om hetzelfde gaat. Nadat u er door de protection officer op wordt gewezen dat het duidelijk om tegengestelde perspectieven gaat, antwoordt u simpelweg: Ik weet niet hoe ik het kan uitleggen. Ik heb er geen verklaring voor. (NPO, p. 30). **Bijgevolg slaagt u er niet in verschoning te bieden aan voornoemde, duidelijke tegenstrijdigheid hetgeen ertoe leidt dat de door u opgeworpen druk om lid te worden van de Ogboni weinig geloofwaardig wordt geacht. Dit wordt verder gesterkt door de gebrekkige – dan wel onbestaande - kennis die u heeft betreffende de Ogboni, ondanks het feit dat u zogenaamd al sinds uw elf of twaalf jaar weet dat u moet toetreden tot de Ogboni , omdat u als eerstgeboren zoon uw vader moet opvolgen.** Daarbij is het alvast opmerkelijk dat u doorheen uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS niet eenduidig bent over de volledige benaming van de Ogboni, de groep waarbij u zou moeten toetreden. Hoewel uit de landeninformatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier blijkt dat er een duidelijk verschil is tussen de Ogboni-“Societies” en de Reformed Ogboni Fraternity haalt u dergelijke concepten voortdurend door elkaar. Aanvankelijk start u met het begrip Ogboni Society (NPO, p. 3, 5) om dan te veranderen naar Ogboni Fraternity (NPO, p. 8 – 9, 11, 13 – 16, 19) en dan weer terug te keren naar uw eerste begrip (NPO, p. 19). U er op gewezen dat u zowel het begrip Ogboni als Fraternity gebruikt en gevraagd of u dan bedoelt dat u*

diende toe te treden tot de Reformed Ogboni Fraternity stelt u dat Ogboni en Fraternity hetzelfde zijn. U gebruikte slechts het concept Fraternity om de situatie uit te leggen (NPO, p. 20). Later gebruikt u dan weer afwisselend beide begrippen Ogboni Society (NPO, p. 23, 26) en Ogboni Fraternity (NPO, p. 24, 30). **De vaststelling dat u beide concepten door elkaar haalt, wijst er op dat u absoluut niet op de hoogte bent van de context waarbinnen u meent te vertoeven en waartoe u wordt gedwongen om toe te treden.**

Verder blijft elke bijvraag die wordt gesteld over de Ogboni onbeantwoord. Gevraagd wat u weet te vertellen over de Ogboni antwoordt u: Ik weet er werkelijk niets over. Door de protection officer aangehaald dat elk detail goed is, stelt u: Ik wil er niets over weten, want ik wil niet toetreden. Meerdere keren gevraagd om welke redenen u niet wenst toe te treden tot Ogboni en waarom het specifiek voor een Christen niet aanvaardbaar is om lid te worden, blijft u rond te pot draaien en komt er uiteindelijk niets concreet uit de bus. U vat aan met "Ik wil niet toetreden. Het zal niet goed zijn voor mij.", gevolgd door "Ik vind het gewoon niet leuk. Je gaat toch niet toetreden tot iets dat je niet leuk vindt.". Gevraagd welke specifieke elementen u dan niet leuk vindt, antwoordt u: "Ik weet er niets over. Het is gevaarlijk en ik wil geen gevaar betrekken in mijn leven.". Geïnformeerd naar de gevaren van Ogboni zegt u opnieuw: "Ik weet niet hoe ik het kan uitleggen.... Lid worden van Ogboni is niet goed voor mij en ... ik kan het niet uitleggen, want... Het is subtiel zoals... Ik kan het niet uitleggen, sorry.". Het doel en de activiteiten van Ogboni zijn voor u onbekend, omdat u er niet in bent geïnteresseerd.

Ondanks het feit dat het lidmaatschap u sinds uw elf of twaalf jaar boven het hoofd hangt en er volgens u werd bedreigd dat u gedood zult worden indien u blijft weigeren om toe te treden, heeft u aan niemand vragen gesteld over de Ogboni. Zelfs niet aan uw vader hoewel hij degene is die u de mededeling heeft gedaan dat het tijd was om lid te worden en hij later ook bleef aandringen nadat u weigerde (NPO, p. 21, 23). U bent tevens niet op de hoogte hoe u geïnitieerd zou worden indien u alsnog had toegestemd noch kan u benoemen hoe dat in het algemeen in zijn werk gaat. Ook over uw vader kan u niet vertellen wanneer en hoe hij lid werd of wat zijn functie is binnen Ogboni (NPO, p. 24 – 25). **Uw gebrekkige kennis frappeert ten eerste. Zeker omdat u reeds jaren op de hoogte bent van het gedwongen lidmaatschap dat u er overigens toe dwingt om te verzoeken om internationale bescherming en waardoor op z'n minst kan worden verwacht dat u zich hierover zou geïnformeerd hebben alvorens het lidmaatschap te weigeren of te accepteren, laat staan voor u de drastische beslissing nam om Nigeria te verlaten. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas dan ook nog verder.**

Bovendien legt u ook tegenstrijdige verklaringen af wat betreft het moment dat u werd ingelicht over het lidmaatschap dat u zou toebehoren en de stappen die u hiernavolgend heeft ondernomen. U bent geboren op 14 februari 1996, wat betekent dat u als elf – of twaalfjarige in het jaar 2007 of 2008 voor het eerst hoorde dat u zou moeten toetreden. Op uw vijftien jaar werd de druk verhoogd en besloot u uw dorp Uruwa, Edo State, te verlaten en te verhuizen naar uw vriend O. in Delta State. Gebaseerd op uw geboortedatum zou dit betekenen dat u in 2011 uw dorp bent ontvlucht om in een andere staat te gaan wonen (NPO, p. 3, 6, 9 – 11, 23). In uw verklaringen voor DVZ staat hetzelfde te lezen (zie verklaring DVZ, d.d. 24 januari 2022, p. 6, vraag 10) waardoor het des te vreemder is dat u bij het invullen van de vragenlijst voor het CGVS vertelt dat u slechts in 2014 bent verhuisd naar Delta State. In 2011 of 2012 vingen de overtuigingspogingen van uw vader aan om lid te worden van Ogboni (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 17 oktober 2022, vraag 3.5), wat gezien uw verklaringen voor het CGVS (zie supra) onmogelijk zou zijn. In uw Duits dossier staat dan weer te lezen dat u zich tot twee weken voor uw vertrek uit Nigeria – in februari 2015 – nog in Uromi, Edo State bevond en de laatste twee weken in een naburig dorp leefde (Duits dossier, Niederschrift, d.d. 18 juli 2018, vraag 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden verdedigt u zichzelf met de stelling dat u nooit heeft gezegd dat u in 2011 naar Delta State bent gegaan. Door de protection officer uitgelegd dat u verklaarde dat u vijftien jaar oud was, wanneer u uw dorp bent ontvlucht en dat dit op basis van uw geboortedatum neerkomt op 2011 blijft u stil en antwoordt u later dat u geen weerwoord heeft (NPO, p. 30). **U schept geen klaarheid wat betreft het tijdsverloop van het door u geëtaleerde relaas hetgeen opnieuw een negatieve indicatie is voor de geloofwaardigheid ervan.**

Uit al het bovenstaande kan dan ook enkel worden geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u uw land van herkomst, Nigeria, heeft verlaten omwille van een vrees voor vervolging, omdat u weigerde toe te treden tot de Ogboni."

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake begrippen 'society' en 'fraternity', het poneren van een vrees voor vervolging

door te verwijzen naar algemene landeninformatie en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder door te verwijzen naar het tijdsverloop sinds de vermeende gebeurtenissen.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in op concrete wijze de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken wegens een vrees voor de Ogboni.

7. Inzake de aangevoerde vrees voor vervolging in hoofde van zijn dochter motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Ten vierde haalt u ook een vrees aan met betrekking tot genitale verminking van dochter (VGV) (zie verklaring DVZ, d.d. 24 januari 2022, p. 10, vraag 22; NPO, p. 6, 19 – 20, 27 29). U legt ook een attest neer waaruit blijkt dat uw dochter O. niet besneden is (zie groene map in administratief dossier).

Het CGVS concludeert hieromtrent dat de context en uw persoonlijke houding ten opzichte van die praktijk, resulteert in voldoende bescherming voor uw dochter. Het CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes gebeurt bij bepaalde groepen in Nigeria, maar stelt ook vast dat dit sterk gebonden is aan de etnie en de regio waarvan men afkomstig is. Zo blijkt uit de landeninformatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier dat in de regio's van het Zuid – Westen de prevalentiegraad het hoogst ligt, 28,5 %, met daaropvolgend het Zuid – Oosten (21, 7%) en het Zuid – Zuiden (waartoe Edo State en Delta State behoren). Diezelfde bron levert de informatie dat binnen de Ijaw etnie slechts 0,1% van de meisjes tussen 0 en 14 jaar besneden is en dat het percentage ook voor de oudere leeftijdscategorie (14 – 49 jaar) laag is, namelijk 15,6%.

Zodoende kan VGV in Nigeria niet als een onvermijdelijk en wijdverspreid fenomeen worden beschouwd en dient u de vrees voor besnijdenis van uw dochter concreet aan te tonen, waar u echter niet in slaagde.

Uw vrees voor de besnijdenis van uw dochter lijkt voort te komen uit loutere hypothesen van uw kant. Aanvankelijk gevraagd van wie u vreest dat ze uw dochter zullen besnijden, stelt u dat u uw familie vreest, omdat ze een meisje is. Gevraagd wie u concreet vreest met betrekking tot een besnijdenis van uw dochter, noemt u uw vader en stiefmoeder en herhaalt u, strijdig met de beschikbare informatie, dat als er meisjes geboren worden in Nigeria, dat deze besneden worden. Gevraagd wie de besnijdenis zal uitvoeren, verklaart u dat uw stiefmoeder uw dochter O. 'kan' besnijden. Gevraagd waaruit u concludeert dat uw stiefmoeder uw dochter zou kunnen besnijden herhaalt u slechts dat het een dochter is en dat ze het zullen doen als ze niet besneden is, en gaat verder dat ze het zeker zullen checken (NPO, p. 27). U stelt dat haar leven in gevaar is en dat u haar niet zal kunnen beschermen, 'omdat vrouwelijke kinderen in Nigeria altijd besneden worden'. Nergens haalt u echter enige dreiging of zelfs maar intentieverklaring aan van iemand die uw dochter zou willen besnijden, waaruit kan worden afgeleid dat uw vrees voornamelijk gebaseerd is op uw foutieve veronderstelling dat meisjes in Nigeria steeds besneden worden.

*U kan bovendien de traditie van besnijdenis binnen uw familie slechts summier toelichten. Binnen uw eigen familie weet u enkel uw zus te noemen, die overleden is. Desgevraagd kan u niet benoemen wie nog meer van uw familie werd besneden, maar u stelt vaagweg dat ze 'zeker besneden zijn'. Ook over Monica, de moeder van Olivia, weet u niet met zekerheid te stellen dat zij besneden is, noch hoe zij tegenover de praktijk staat (NPO, p. 28). **De vaststelling dat u amper op de hoogte bent van het voorkomen van deze praktijk binnen uw familie en dat u de situatie met betrekking tot besnijdenis in Nigeria verkeerd voorstelt, doet afbreuk aan een oprechte vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter.** Indien u werkelijk vreesde dat uw dochter in Nigeria zou besneden worden, zou men minstens verwachten dat u deze vrees kan concretiseren en tevens dat u de situatie met betrekking tot besnijdenis in Nigeria zou onderzocht hebben en correct zou kunnen weergeven voor het CGVS. U houdt echter slechts vol dat 'alle meisjes besneden worden' en stelt u dat ook de vrouwen in uw familie 'zeker besneden zijn' ook al weet u het in feite niet (NPO, p. 28). U nam zelfs nooit de moeite om bij de moeder van uw dochter te informeren naar haar standpunt over de praktijk, wat uw oprechte vrees voor een besnijdenis tegen uw wil in verder relativeert.*

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat dit een onoverkomelijk feit hoeft te zijn voor uw dochter O.. Immers blijkt uit info waarover het CGVS beschikt dat de beslissing om VGV uit te voeren hoofdzakelijk de ouders toekomt. Hoewel er ook wordt gewezen op mogelijke invloed door andere familieleden (voornamelijk de grootmoeder) of gemeenschapsleden met meer status, tonen verschillende studies aan dat het de ouders zijn die het laatste woord hebben omtrent deze beslissing – waarbij de vader de praktijk financiert en de vrouw de eigenlijke uitvoering en opvolging regelt. Bovendien is het zo dat wanneer er druk of invloed wordt uitgeoefend, dat deze zich in de regel beperkt tot het uiten van bedreigingen in verband met steun (zie blauwe map in administratief dossier).

Gezien u zelf heeft aangegeven tegen de praktijk gekant te zijn, blijkt het risico op uitvoering van VGV voor uw dochter dan ook bij voorbaat weinig reëel en u overtuigt geenszins van een concrete vrees hiervoor in het geval van uw dochter.”

In de mate dat verzoeker de besnijdenis koppelt aan de weigering tot toetreding tot de Ogboni dient te worden verwezen naar de hoger vastgestelde ongelooftwaardigheid dienaangaande.

De verwijzing naar landeninformatie en de algemene bewering dat “*niet ontkend [kan] worden dat zij als minderjarig meisje een grote kans loopt op genitale verminking*” kan bezwaarlijk aangenomen worden als nuttig en concreet verweer ten aanzien van het geheel van elementen in de voorstaande motivering.

Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. De Raad treedt deze motivering bij.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de aangevoerde vrees dat zijn dochter O. beschadigd zal worden door personen die betrokken waren in de groepszaak vrouwenhandel waarvoor X, de moeder van O., in Duitsland/Italië werd veroordeeld; deze motivering blijft derhalve staande.

Evenmin brengt verzoeker elementen bij inzake de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de aanvullende nota van verweerder van 16 oktober 2024, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State of Delta State in Nigeria geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekers aangevoerde landeninformatie brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS